

PÆDAGOGISK PRAKSIS I SKOVKANTENS VUGGESTUE VED BIDERI

HVORFOR BIDER BØRN?

Børn i 1-3 års alderen har endnu svært ved at udtrykke sine følelser og gøre dem forståelige via sproget. Barnet er i en stormende udvikling i denne alder og kan opleve stor frustration over de udfordringer de ikke kan magte endnu. Kommunikationen og relationen med andre børn kan være fyldt af frustrationer og det er her barnet kan reagere ved slå, rive, skubbe eller bide. Der kan være mange grunde til, hvis et barn bider, slår, river eller skubber, det kan dels skyldes konflikter omkring legetøj, det kan være afprøvning af grænser i forhold til de andre børn, men det kan også ske i iver over en rigtig god kontakt til et andet barn.

Bid kan også bunde i frustrationer hjemmefra, måske sker der forandringer i forældrenes arbejdstider, måske er hunden syg eller farmor har brækket benet. Derfor vil vi altid rigtig gerne vide, hvis der er sket noget i hjemmet, så vi på den måde kan sørge for særligt øje for jeres barn.

HANDLEPLAN FOR BØRN DER SLÅR, SKUBBER, RIVER ELLER BIDER

Det kan være en ganske voldsom oplevelse at blive bidt, ligesom det også er ganske overvældende at være forældre til et barn, der er blevet bidt. Når børn bider, kan det være svært for voksne, at forstå hvorfor de bider, da det netop er en uacceptabel måde at udtrykke sig på. Men det at slå, rive eller skubbe er for et barn i princippet det samme og alle er en adfærd, som vi i Skovkanten handler på.

Vi ønsker bestemt ikke at børnene river, bider, skubber, slår - det er en uacceptabel adfærd, men vi anerkender, at det er naturlige reaktioner hos børn, som vi må forholde os til, da de altid er tilstede i en børnegruppe, særligt i vuggestuealderen.

Bideri bliver hurtigt en ond cirkel og den skal brydes. Det er vores opgave i samarbejde med forældrene at bryde den, da det dels ikke er rart at blive bidt, men samtidig kan det true barnets sociale adfærd. Barnet kan risikere, at de andre børn ikke vil lege med det og måske helt at blive udelukket af gruppen – hvilket igen kan give frustration hos barnet, der derved kan ty til bid igen.

HVORDAN HANDLER VI?

I Skovkantens vuggestue bygger vores pædagogiske praksis omkring bideri på en anerkendende tilgang. Det barn, der er blevet bidt bliver trøstet og vi viser, at vi forstår barnets smerte. Hvis nødvendigt køler vi det skadede område ned med en kølig klud, dette er også for at vise barnet, at vi gør noget for at formindske smerten. ”Det er ikke okay hvad du er blevet udsat for og vi er sammen om at fjerne smerten”.

Det barn, der har bidt viser vi at de har handlet forkert ved at sige ”Nej” og tage barnet væk fra legen. Vi bruger ikke mange ord og forklaringer. Dernæst viser vi barnet hvad der er sket med det barn der er blevet bidt og fortæller at det gør ondt på den ven, der er blevet bidt. Vi anerkender, at barnet er blevet vred, ked af det eller begejstret og viser barnet hvordan man skal omgås andre mennesker. Vi skælder ikke ud med mange store ord, da det hurtigt forvirrer og skaber mere frustration hos barnet.

FOREBYGGENDE TILTAG

Vi har øget fokus på at være på forkant med de situationer, hvor der kan opstå konfliktsituationer og vejlede børnene til andre handlemåder ved konflikt. F.eks. kan de bruge ord og tegn for ”stop”, hvis et

barn eksempelvis tager et stykke legetøj eller en favoritplads fra dem. Børn i 1½-2 års alderen er netop i gang med at udvikle deres empati og derfor går vi ind og deltager i konflikterne. Vi iagttager, sætter ord på og giver ros og anerkendelse, når børnene viser hensigtsmæssig adfærd, som at dele eller sige stop ved konfrontationer. Herved lærer barnet også hvordan sproget kan hjælpe til at løse en konflikt.

Derudover er valget af at dele børnene op i mindre alderssvarende grupper under aktiviteter også sket ud fra erfaringen om, at den nonverbale kommunikation fungerer bedst i disse mindre grupper.

HVIS JERES BARN ER BLEVET BIDT

Hvis et barn er blevet bidt, vil vi altid fortælle jer om hvad der er sket og om hvad vi observerede. Vi fortæller ikke hvem der har bidt. Det er desværre ikke altid vi har set hvad der er sket, somme tider reagerer børnene slet ikke på bidet og somme tider sker det så stærkt, at vi ikke når at opleve konflikten før bidet er sket. Vi er klar over, at det ikke er en tryk følelse, at ens barn er blevet bidt og man ikke engang ved hvem det er, men det er en del af vores forebyggende tiltag for at bryde en ond cirkel, der er grundlag for hemmeligholdelsen.

HVIS JERES BARN HAR BIDT

Vi fortæller ligeledes forældrene til barnet, der har bidt om hændelsen. Men vi anbefaler ikke, at forældrene skal begynde at skælde barnet ud for hændelsen, da det ofte er flere timer siden det er sket og barnet vil ikke kunne huske det. Men hvis forældrene er tilstede ved bideriet, skal forældrene anvende samme metode som vi og tydeligt vise barnet, at det ikke er acceptabel adfærd over for venner/søskende/forældre osv.

Hvis barnet bider gentagende gange tager vi en lille snak med forældrene om, hvilke tiltag vi sammen kan tage for at få barnet ud ad den onde cirkel.